

ኦሮሞ ፓላቲካና የደምቢ ዶሎ ዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች እጣ ፋንታ

በእውነተኛ ታሪክ ላይ የተመሰረተ ልብ ወለድ፣ ካለፈው የቀጠለ

ክፍል ፴፯ በዓለ ጥምቀትና የኦሮሞዎች ፍቅር፣

በመጀመሪያ እንኳን ለብርሀን ጥምቀቱ አደረሳችሁ። እንደተለመደው “በሰላም” የሚለውን ቃል ለመጠቀም አልደፈርኩም። እውነት ለመናገር በ”ሰላም” የሚለውን ቃል እንደአባባል ቆጥራችሁ ካልተጠቀማችሁበት በቀር ላለንበት ሁኔታ በሰላም የሚለው ቃል በተለይም ለእምነቱ ተከታዮች ኦሮሞዎችን አይመጥንም። ለኦሮሞዎችና የአማራ ተወላጆች ሰላም የሚባል ነገር ከጠፋ አመታት ተቆጠሩ። በየቀኑ በመንግስት ይሁንታ በጅምላ የሚጨፈጨፉ ወገኖቻችን በከብር የመቀበር እድልም ተነፍጓቸዋል። ሚሻች እንደየእምነታቸው ፀሎት እንዲደረግላቸው አልተፈቀደም። ስለሚሆንም በፀሎታቸው፤ ኦሮሞዎችን የክርስትና ስም እየተጠራ ስርዓተ ፍትህት እንዲደረግላቸው አይፈቀድም። ስርዓተ ቀብራቸው ከአሚሚታቸው ከፍቶ በጅምላ እየታፈሱ ሲጣሉ ያየ ለየትኛውም አውዳመት እንኳን በሰላም አደረሳችሁ ማለት እውነትን እንደመካድ የሚቆጠር ይመስለኛል። ይህ ጉዳይ የእኛን የደምቢ ዶሎ ዩኒቨርሲቲ ታፋኝ ተማሪዎች ወላጆችም ያካትታል። የእኛ ወላጆች ሰላም ካጡ፣ አንገታቸውን ከደፉና እርማቸውን ሳያወጡ በልጅ ሀዘን በመሰቃየት ከጀመሩ አንድ አመት ከሁለት ወር ሊሆናቸው ነው።

በመከራ ጊዜም ቢሆን ህይወት ቀጣይነት ስላለው ጥምቀትም ቀኑን ጠብቆ ደረሰና አለፈ። ለእኛ ኦሮሞዎችን ትልቅ ትርጉም ያለው። የዛሬን አያድርገውና በልጅነቱ እኔ ስለዘፈኑ፣ ስለአዲሱ ልብስና ጨዋታው ልቤ ሲያደላ አያቴ ልጅ፣ ጌታችን መድሃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅድስት ክድንግል ማርያም በድንግልና ተፀንሶ በድንግልና ተወልዶ በሰላሳ ሶስት ዓመቱ፤ በፈለገ ዮርዳኖስ በመጥምቁ ዮሐንስ እጅ ተጠመቀ፤ ውሀውንም ጠጣው ይለኝ ነበር። እኔም በልጅነት አስተሳሰቤ አያቴ የሚነግረኝን የመፅሀፍ ቅዱስ ታሪክ ሁሉ እንደተረት በደስታ አዳምጠው ስለነበርና እሱም የየበዓላቱን ታሪክ በዓሉ በመጣ ቁጥር የእውነትን ቃል ደጋግሞ ይነግረን ስለነበር በደምብ አስታውሰዋለሁ።

በእርግጥ የጥምቀትን በዓል ከቤተሰቦቼ ጋር ካሳለፍኩ አራት አመት አለፈኝ። የመጀመሪያውን ሶስት አመት በትምህርት በደምቢዶሎ ዩኒቨርሲቲ እየተማርኩ ስለነበርና ቤተሰቦቼ በቅርብ ስለሌሉ ጥምቀትን ያሳለፍኩት ከትምህርት ቤት ጓደኞቼ ጋር በመሆን ነበር። ያለፈውን አመት ጥምቀት እኔም እራሴ ማስታወስ የማልፈልገው ስቃይ ውስጥ ስለነበርኩ የጥምቀት ትዝታ የለኝም። ለነገሩ ሁሉም ነገር አንጻራዊ ስለሆነ ያለፈው አመት ጥምቀት ከአሁኑ አመት የከፋ ነበር ለማለት ነው እንጅ ዛሬም ነፃነቴ ተገፎ በዓሉ በዓል ሳይመስለኝ እንደከፋኝ አሳልፌዋለሁ።

እንደነገርኳችሁ እኔ አሁን የምኖርባቸው ደግ ቤተሰቦች አቶ ዳዲና ወ/ሮ ሌንሳ፣ ልጃቸው ጫልቱና ሁለቱ ልጆቿ ለእኔ በጣም ደግና የክፉ ቀን ዘመዶቼ ናቸው። በደል የሚደርስብኝም ሆነ የሚከፋኝ በእነሱ ምክንያትና ክፋት ሳይሆን እነሱም ከአቅማቸው በላይ በሆነ ችግር ነው። እንደምሳሌ በከተራም ሆነ የጥምቀት ቀን እኔ ታቦት ለመሸኘትም ሆነ ለማስገባት አልታደልኩም። ምክንያቱም እኔ ፀጉረ ልውጥ ሆኜ ከታየሁ አደጋ ሊያደርሱብኝ ይችላሉ ብለው ስለፈሩ የከተራ እለት እማማ ሌንሳም እኔን ብለው ከእኔ ጋር እቤት ዋሉ። በሚቀጥለው ቀን ግን እኔን ደስ እንዲለኝ እባክዎ እርስዎ ሄደው ይምጡ ብዬ አልቅሽ ላኩዎቸውና ደርሰው ተመለሱ። እኔን የሚከፋኝ የጥምቀት በዓልን ባለማክበሬ ሳይሆን፣ ለምን? ምን አጠፋሁ? እንዴት ሰው ወንጀል ሳይሰራ፣ ጥፋት ሳያጠፋ ይሳደዳል? የሚያሳድዱን፣ የሚገሉን አለማዊ ፍርድ የሚሰጣቸው መቻ ነው? በዚህ ከቀጠለ የአማራና የኦሮሞዎች ህይወት ተከታዮች ፍፃሜ ምን ይሆናል? እያልኩ ሳስብ ነው።

አንዳንድ ጊዜ ቁሜም ተቀምጬም ስለአማራ ህዝብ በደል ሳስብ እኔም ዘረኛ ሆንኩ እንዴ ብዩ ራሴን እጠይቅና መልሱንም ለማግኘት እሞክራለሁ። ዘረኝነት የራስን ነገር አስበልጦ ቀን በሰጠ ጊዜ መበደል፣ ማጥፋትና ማጥቃት ነው ብዩ ስለማሰብ፣ ዘረኝነት እንደዚህ ከሆነ እኔ መቸም ዘረኛ አልሆንም በዩ ለጥያቄዩ ራሴ መልስ እሰጣለሁ። ምክንያቱም እኔንና መሰሎቼን የአማራ ተወላጆች ወይም የአርቶዶክስ ተዋህዶ እምነት ተከታዮች፣ ከዚያም ባለፈ በኢትዮጵያ አንድነት የሚያምን፣ በቀደመው የነፃነት ታሪክ፣ በእምዩ ምኒሊክና በአደዋ ድል የሚኮራና ሰንደቅ አላማውን የሚወድ ከሆነም የሰለባው አካል በመሆኑ፤ እንደጠላት የሚታይና በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ መጥፋት እንዳለበት የወሰነ አካል እንዳለ የአደባባይ ሚስጥር ነው።

አሁንም መከራው እንደቀጠለ ነው። በመተከል፣ በአሮሞ ክልልና በደቡብ የእኛ ወገን የማይሉት ህዝብ እየተመረጠ የሚጨፈጨፈው ለዚህም ነው። በዘንድሮው ጥምቀት የሀድያ ዞን ባለስልጣናት የአርቶዶክስ ይዘታ የሆነውንና በየአመቱ የጥምቀት ማክበሪያውን ቦታ ተነጥቆ የቆሻሻ መጣያ በመደረጉ ምክንያት ጥምቀትን በሆሳዕና ማክበር አልተቻለም። በደቡብ የሀድያ ተወላጅ አርቶዶክሳውያን በልጆቻቸው ፍትህን ተነፍገው እያለቀሱ እንዳሳለፉም አዩን። በአላባም ታቦት ይዘው በሚመለሱ ምዕመናን ላይ በፅንፈኞች የድንጋይ ናዳ የወረደባቸው የክርስቲያኖች ደም ሲፈስ አይተናል። የተዋሕዶ ልጆች ፍዳ ተጠናክሮ ስለቀጠለን ጥምቀት ካለፈ በኋላም ለጥምቀት በዓል ድምቀት ደፋ ቀና ሲሉ የነበሩ ወጣቶች እንደወንጀለኛ ከየከተማው እየታፈሱ ነው።

የቀደመት በወንጀል መጠየቅ የሚገባቸው ነፍሰገዳዮች እንደነ ሌንጮ ለታ፣ ሸፈራው ሸጉጤ፣ ሸመልስ አብዲሳ ያሉት በህግ ሳይጠየቁ የኦሮሙማ ብልፅግና ታማኝ አገልጋይ ሆነው ከቀጠሉ መከራችን ተጠናክሮ እንደሚቀጥል አስባለሁ። የሚሆነው ሁሉ ከባድ እንደሆነ እያየን በመሆኑ፤ ስለመጭው ተስፋ ቢስነት መረዳት ነብይ መሆንን አይጠይቅም። የሆነው ቢሆን ግን እኔ እግዚአብሔር አምላክ ኢትዮጵያን እንዲያስባት ፀሎቴን አላቋርጥም።

ይቀጥላል

ዘውዲቱ የማነ
2020-01-22